Ч. 36. Пятниця 28 (15) лютого 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостнах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До парляментарної ситуациї. — З буджетової комісиї. — З австрийскої делеґациї. — Соймові вибори в Чехах і Країнї. — Посли з Думи у царя.

Вчера приймив Цїсар членів австрийскої делеґациї. Між иншими розмавляв Цїсар з б. міністром п. Мадейским; питаня дотикали делеґацийних нарад. Супротив члена палати панів п. Єнджейовича Цїсар висказав вдоволене з вислідів виборів до сойму в Галичинї, а особливо задля спокійного ходу тих виборів. Дальше в розмові з п. Єнджейовичем підніс, що мило єму, що делеґация займала ся справою підвисшення платнї офіцирів і вояків. — П. Президент міністрів бар. Бек конферував вчера з ческими і німецкими політиками о важних політичних справах. Президию спільного клюбу ческого прийме бар. Бек аж нинї. — „Die Zeit“ каже, що конференциї поодиноких сторонництв між собою а правительством дотикають головно языкової справи. Доси о розвязаню тої справи не було бесїди, основних внесень не поставлено. Коли удасть ся в тій справі винайти вихід, по політичне положенє буде на довший час вияснене а парляментарне полагодженє буджету буде забезпечене. В противнім случаю мусить прийти до кабінетової кризи. — Вчера в полуднє прибув до Відня угорский президент міністрів др. Векерле і п. міністер війни Шенайх зложив єму візиту. Также прибули до Відня угорскі делеґати з предсїдателем делеґациї Барабашем, аби взяти участь у вчерашнім обідї двірскім.

В буджетовій комісиї ведено оногди дебату над розділом „чисельна льотерия“. Міністер скарбу др. Коритовский заявив, що він не може згодити ся на внесенє чисельної льотериї, бо то зазначило би ся надто великим убутком доходу. Не може згодити ся також на внесенє справоздавця, яке означує реченець, до якого має тривати чисельна льотерия. По статочній промові справоздавця Маліка принято розділ „чисельна льотерия“. Внесенє социяльних демократів на знесенє чисельної льотериї відкинено, а також відкинено внесенє пос. Маліка, яке відносило ся до заведеня льотериї клясової. За те принято перше внесенє референта Маліка, після якого зношено би кождого року одну десяту льотерийних колектур так, що льотерия перестала би істнувати по десяти лїтах. — Відтак приступила комісия до дебати над розділом: „Стемплї, такси і належитости“. Референт Станїшевский підніс велику наглячість реформи про належитости та поставив таку резолюцию: Взиває ся правительство, щоби в найшвидше ідучих по собі етапах розпочало згідну з духом часу реформу належитостий та в законодатній дорозї дбало о те, аби дотеперішні, у великій мірі перестарілі і скомплїковані приписи про належитости заступлено загально зрозумілою та відповідаючою духови новітних часів реформою; щоби предлежило парляментови закон, після якого спадкові належитости були би уложені проґресивно в міру висоти переношуваного майна, а малі спадщини повинні би бути зовсім вільні від оплат або треба би їх оплачувати після низшого степеня. Дальше взиває ся правительство, щоби каси позичкові і щадницї (Райфайзенки) і инші економічно слабші а оперті на взаїмности і обмежені на точно означений простір діяльности увільнити від стемплїв і безпосередних належитостий і то о скілько се вказане — в дорозї законодатній.

По промовах Жітніка (клер. Слов.), Козловского і др. Віттека (антис.), які згоджували ся з виводами референта, забрав голос репрезентант правительства бар. Бек. Він признав конечність реформи належитостий та впевнював, що правительство буде дальше поступати в початій постепенній реформі. Бесїдник заповів, що незабаром буде внесене предложенє

---

4)

Загадочне убийство в долинї Боскомб.

(З англійского — Конана Дойле).

(Дальше).

Як говорив Гольмс, не було дощу, але заблиснув ранок чистий і безхмарний. Лестрад прибув о девятій в повозї, в котрім поїхали ми до Гатерлї і над став Боскомб.

— Нинї рано дістав я вість — сказав Лестрад — що пан Турнер такий хорий, що треба сумнївати ся, чи піднесе ся з тої недуги.

— Чи то старший чоловік?

— Може шістьдесятьлїтний. Побут за морем так знишив єго здоровлє, що вже від давна нездужає. Та нещаслива подія ще гірше на него вплинула, бо він був старим приятелем Мек Карті'ого і, як здає ся, єго добродієм, бо о скілько я чув, віддав єму Гатерлї в посесию безплатно.

— Справді? То дуже цікаве! — сказав Гольмс.

— Так; помагав він нераз в ріжний спосіб Мек Картіому. Цїла околиця не може нахвалити ся, чого він для него не робив!

— Справді? А чи нам не видає ся дивним, що той Мек Карті, котрий чейже був незаможний і так богато завдячував Турнерови, говорив в такий рішучий і певний спосіб о подружу сина з дочкою Турнера, будучою властителькою більших посїлостий, немов би то була найпростійша річ в сьвітї. То тим більше дивно, що Турнер був противний тому подружу, що нам впрочім дочка просто заявила. Чи з того не можна би витягнути яких висновків?

— Отже ми станулиб знов щасливо на внесенях і догадках — сказав Лестрад, моргаючи на мене. — Уважаю, пане Гольмс, що дуже тяжка річ вхопити нагі факти, а щож доперва уганяти ся за видумками.

— То правда — сказав глумливо Гольмс — вам дуже тяжко зрозуміти ті факти.

— А однако один видає ся менї цїлком ясним, на який і ви будете мусїли згодити ся — сказав Лестрад трохи подражнений.

— Котрий?

— Що старого Мек Карті'ого убив єго син і що всякі инші здогади мрачні як сьвітло місяця.

— На щастє сьвітло місяця яснїйше як мрака — відповів Гольмс, усьміхаючи ся — але коли не помиляю ся, то тут на ліво єсть двір Гатерлї.

— Так, дійстно. — Перед нами здоймав ся дім великий, хорошо устроєний, двоповерховий і покритий черепицею. Поспускані жалюзиї і бездимні комини надавали єму вигляду мертвоти, немов би повис над ним той злочин. Ми застукали до дверий і на жадане Гольмса винесла нам служниця чоботи, які єї пан мав на ногах в дни смерти, як також пару чобіт сина, однако не ті, які мав тоді. Гольмс виміряв їх в вісьмох напрямах, а відтак велів завести ся на подвірє, звідки пійшли ми стежкою над став Боскомб.

Коли Шерльок Гольмс був на якім сьвіжім слїді, як то саме тепер було, зміняв ся, що аж не можна було єго пізнати. Хто знав єго яко спокійного мислителя і льоґіка з Бекер-стріт, уважав би єго тепер за цїлком иншого чоловіка. Лице мав почервонїле і немов темнїйше. Брови стягнули ся в дві сильні чорні смуги, зпід котрих сьвітили очи сталевим блеском. Очи вплив в землю, рамена витягнув наперед, затиснув губи, а на єго довгу шию виступили жили, як натягнені струни. Ніздря єго здавалось дрожали дикою жадобою добичи. Так дуже занятий був своїми гадками, що не чув навіть питаня і заміток направлених до него, а коли случайно щось дочув, відповів лиш нетерпеливим скорим воркненем. Скоро і мовчки ішов стежкою через луку над став. Як всюди в околици так і тут земля була багниста, чорна, а не лише на стежцї, але й не вузкій смузї побережних трав видко було богато слїдів людских ніг. Гольмс то біг на перед, то ставав без руху, то біг на луку. Я і Лестрад поступили за ним; аґент байдужно і поволи, а я слїдячи з напруженою увагою рухи приятеля, бо знав, що они без цїли.

Став Боскомб малий, бо ледве пятьдесять квадратових метрів, оброслий ситником, лежить між фільварком Гатерлї, а парком пана Турнера.

З тамтої сторони ріки понад лїсами видко було червоні вежі, що належали до посїлости богатого властителя. Над ставом від сторони Гатерлї ріс густий лїс; лише вузка смуга зеленої трави простягала ся між деревами а набережною тростиною. Лестрад вказав нам точно

про належитости від спадщин і даровизн на основі споріднення і постепенного степеновання. Та реформа мае потягнути сильнійших фінансово до більших оплат, а слабші кляси зазнають пільги. Відповідаючи на зажаленя на належитости від нерухомостий, згадав бесідник про будівельну кризу, приписуючи єї труднїй ситуациї на грошевім ринку і погіршеним кредитовим відношеням. При кінци впевнив бар. Бек, що правительство в обсягу належитостий безвпинно змагає до того, щоби зробити їх новітними. — По промовах др. Реннера (с. д.), який вимагав, щоби роблено точну ріжницю між записами на цїли культурні а чисто конфесийними, та др. Кончого (італ. клерик.), бр. Морсея (антис.) і референта принято розділ: Стемплї, такси і належитости разом з поставленими резолюциями. Принято також: „Податок від зелїзничих білетів" і розділ „чинші найму, державні і палатні" а при кінци ухвалено закон про увільнене ювилейних фондаций від стемплїв і безпосередних належитистий.

На засїданю австрийскої делеґациї з д. 24 с. м. принято після переведеної дискусиї войскове extraordinarium і внесеня ґр. Лятура і Шрафля в справі підвисшення офіцирскої та жовнірскої платні. Принято також резолюцию дел. Екснера в справі поправи становища авансових відносин войскових лікарів. Внесене пос. Шумаєра на перехід до дневного порядку над тим внесенем — відкинено. В дальшім ході нарад затверджено справоздане войскової комісиї в справі достав а потім приступлено до обрад над буджетом спільного мінсітерства скарбу. Дел. Зеліґер (с. д.) критикував інституцию делеґаций, яких ухвал з огляду на спосіб їх повстаня годі уважати випливом волї народа. Делеґация нарушує право самодїльного рішаня народу про себе. В квестиї заграничної полїтики стоять социяльні демократи на тім становищи, що одвічальність за заграничну полїтику та за войскові справи повинна з делеґаций перейти до парляменту. Спільні міністри повинні заступати свою політику в парляменті. Як то не можливе, то повинні бодай являти ся в комісиях. Народи повинні самі кермувати своєю долею. По обороні інституциї і ухвал делеґациї референтом Козловским затвердила делеґация буджет спільного мінїстерства скарбу та без дускусиї приняла буджет спільного найвисшого трибуналу обрахункового а також мита. Бар. Хлюмецкий пропонував, щоби безпроволочно взяти під обради справоздання скарбової комісиї про стан і адмінїстрацию окупованих країв. Тут вніс дел. Шумаєр ствердження комітету делеґаций. В виду того, що показав ся брак комітету — засїдане замкнено.

При виборах з куриї сільских громад, що відбули ся в днях 20 і 25 с. м., вибрано загалом 39 ческих аґрариїв, 1 ческий народ. кат., 2 молодочехів, 13 нім. аґрариїв (між ними мін. Пешка), 23 нім. парт. пост., 23 з нім. партиї люд., 2 всенїмців, 5 нім. радик., 1 самост. нїм. рад. нац., 1 вільнодумного нім. аґрариста, 1 христ. соц. Між иншими вибрано в Семілю провідника молодочехів, дра К. Крамаржа 1379 голосами против народ.-соц. дра Лисого, що дістав 1079 голосів. Кілька мандатів ще і тепер не обсаджено, так що 28 відбудуть ся ще 4 нові вибори та 4 тїснїйші вибори. Вибори в Країнї відбули ся дня 21. Вибрано послами шiснайцять кат.-нац. Словінців а між ними Шустерщіца і Повшого, Бартолїя, Поґачніка, Крека і Шуклього. Доси мали клерикальні Словінцї в своїх руках 15 мандатів, а один мали Словінцї лїберальні. Тепер вспіли клерикали відобрати лїбералам і їх останний мандат в куриї сїльских громад. Лїберальні Словінцї можуть числити ще лише на міскі мандати, всеж таки будуть они в соймі в такій меншости, що провідникови клерикальних Словінців, дрови Шустершіцови мабуть удасть ся перевести свій проєкт виборчої реформи, який в давнїм соймі ударемнювали лїберальні Словінцї бурливою обструкциєю. Справу будуть рішати посли нїмецкі, бо до законности ухвал в справі виборчої реформи треба в Країнї присутности трох четвертин послів та згоди двох третин послів.

Як доносять з Петербурга, приймив цар вчера в Царскім Селї 200 послів Думи, членів правиці, жовтнївців, мирового відродження та послів з ґубернїй литовских. О годинї $2^{1}/_{2}$ появив ся цар в товаристві міністра двора і дружини в сали принять, повитаний окликами „гурра". Цар повитав послів словами: „Тїшу ся, що бачу панів у себе і желаю вам успішного ходу нарад і добрих вислїдів праць Думи, котрі, як показує ся, суть доси корисні. Будьте сьвідомі того, що я покликав вас для виготовленя потрібних Росиї законів і аби ви були менї помічні в задачи скріпленя законного порядку. З усїх предложень, які по мисли вказівок внесено в Думі, уважаю найважнїйшим предложене в справі поліпшення відносин власности земельної селян. Пригадую притім мою кількоразову заяву, що яке небудь нарушене права власности не одержить нїколи моєї санкциї. Права власности мусять на все полишити ся сьвятими і бути забезпечені законами. Знаю, з якими чувствами ви тут прийшли. Свій розвиток і силу від тисяча лїт завдячує Росия непохитній вірі российских людий, приданности супротив царств і безмежній любві вітчини. Доки ті чувства жиють в серцях всїх Росиян, буде Росия тїшити ся поводженем, добробитом і силою. Благаю Всемогучого, аби ті чувства все жили в российских серцях, аби сонце щастя сьвітило над нашою могучою вітчиною". Бесїду царя приймили посли окликами „гурра". Коли відтак увійшла до салї цариця з наслїдником престола, повторено оклики. Відтак розмавляв цар з многими послами. Коли цар з царицею відійшли, подано послам снїдане, підчас котрого кількох з них виголосило тоасти в честь царя, цариці, наслїдника престола і царскої родини. По повороті до Петербурга були посли присутні на богослуженю в Казаньскім соборі.

місце, де найдено трупа; земля була тут так вогка, що можна було бачити слїди, які витиснуло лежаче тіло. Гольмс — як на то вказувало єго задумане лице і слїдячий зір — виснував із потолоченої трави ще богато инших річий. Як гончий пес вітрить зьвірину, так він крутив ся довкола, вкінци обернув ся до мого товариша.

— Чого ви входили до води? — спитав.

— Я гадав, що найду у водї оружиє або слїд чогось подібного. Але звідки ви знаєте..?

— Ах лишім то! Тепер не маю часу толкувати! Ліва ваша нога видна всюди; навіть кертиця могла би іти за нею. А тут в тростинї гинуть слїди. Ах, як яснїйше було би нинї неодно, колиб я міг тут бути, заки всьо потолочено, як від стада волів. Звідси прибуло товариство з економом і затолочило всї слїди инших стіп коло трупа. Але тут суть три окремі відтиски одної і тої самої ноги. Кажучи то, витягнув Гольмс побільшаюче скло, положив ся на своїм неперемакаючім плащи, аби міг міг лїпше видїти і сказав більше до себе як до нас: — То слїди молодого Мек Карті'ого. Два рази ішов спокійно, раз скоро біг, бо підошви відтиснені сильнїйше, а запятки легко. В тім лежить цїла єго історія. Біг, коли побачив вітця лежаючого на земли. Дальше суть слїди ніг вітця, коли відходив; — але що то знов? Конець кольби від рушниці в місци, де стояв син і прислухував ся. — А то? — Га, га! Що знов тут маємо? Кінцї инших стіп! Кінцї инших стіп! А то незвичайно широкі чоботи! Приходять, відходять, знов приходять — очивидно по плащ. Однако звідки прийшли? Гольмс бігав то тут і там, то находив слїд, то тратив єго, аж в той спосіб дістались ми оба на край лїса, де стояв величезний бук, найбільше дерево в околици. Довго лежав так, перебирав галузє і сухе листє, взяв — як менї здавало — до куверти трохи пороху і дивив ся крізь побільшаюче скло не лише на землю, але й на кору дерева так високо, як міг досягнути. Серед моху лежав острий камінь, котрий Гольмс уважно оглянув і взяв з собою. Відтак пійшов стежкою через ліс до гостинця, де губив ся вже всякий слїд.

— То була дуже дивна подія — сказав, прибираючи знов свій звичайний вигляд. — Здаєть ся, що той сїрий дім єсть мешканєм економа. Мушу там пійти і поговорити з Мораном кілька слів та написати кілька стихів. Відтак вернемо на снїдане. Ідїть з ласки своєї до повоза, я там зараз прийду.

За яких десять минут їхали ми вже до Рос; Гольмс держав все камінь найдений в лїсї.

— Може вас то зацікавить — сказав, обертаючи ся до Лестрада — коли вам скажу, що убийства довершено тим каменем.

— Не бачу на нїм нїяких знаків.

— Бо їх зовсїм нема.

— Звідкиж отже знаєте о тім?

— Під каменем росла трава, отже він лежав там ледве від кількох днів. Не можна віднайти місця, звідки єго взято. А надає ся він також дуже добре до завданих ран, котрі не виказують ужитя нїякого иншого оружия.

— А убийник?

— То високий мужчина, майкут, налягає на праву ногу, носить сильно підбиті мисливскі чоботи і сїрий плащ, курить індийскі циґара, уживає циґарниці і має в кишени тупий ножик. Суть ще й инші слїди, але вистане в тих, аби бути на певній тропі.

Лестрад засьміяв ся. — На жаль належу все до невірних — сказав. — Здогади добрі і хороші, але знаєте, що маємо до дїла зі строгим анґлїйским судом присяжних.

— Побачимо — відповів спокійно Гольмс. — Ви робите після свого, а я після свого способу. Нинї по полудни буду мати ще трохи до дїла, а вечірним поїздом верну до Льондона.

— А справу так полишите.

— Ні — закінчу єї.

— А тайна?

— Розвязана.

— Отже хто є убийником?

— Чоловік, котрого я описав.

— Хтож то є?

— Віднайти єго не буде певно тяжко. Тутешна околиця не надто заселена.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 27-го лютого 1908.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс старших ветеринарів повітових: Йос. Луцкого з Бохнї до Нов. Торга; Ант. Пільха із Стрижова до Львова; ветеринарів повітових: Ферд. Цирнера із Щакової до Львова, П. Ольбрихта із Збаража до Вадовиць; С. Кручковского з Бібрки до Дрогобича; М. Оржеховского із Львова до Щакової, Й. Заґурского з Гусятина до Львова; Йос. Серву із Скалату до Сянока; З. Юрого із Жовкви до Стрижова; Брон. Мендльовского з Н. Торга до Скалата; Бар. Кахникевича з Лїска до Бібрки; Як. Петровича з Кракова до Стар. Самбора; Тад. Срочиньского із Львова до Жовкви; Альфр. Іржиковского з Борщева до Збаража і Льва Поппера із Ст. Самбора до Лїска, а асистентів ветеринарийних: Ст. Солецкого з Дрогобича до Гусятина і Ст. Новаковского із Львова до Борщева.

— **Новий уряд почтовий.** З днем 1 марта увійде в жите ц. к. уряд почтовий в місцевост-

Мізунь старий долиньского повіта зі звичайним кругом діланя і назвою Мізунь старий. Місцевий округ доручень нового уряду почтового будуть творити громада і обшар двірский Мізунь старий, а замісцевий громада Мізунь новий і лїснична Солотвина мізуньска. Уряд почтовий в Мізуни старім буде получений зі сїтию почтовою через щоденно двократні ходи післанця до уряду почтового у Вигоді.

— Виділ музичного тов-а ім. Лисенка просить тих Вп. Добродіїв, котрі оплату за науку своїх дітий пересилають почтою, щоби від тепер зволили пересилати сю належитість під адресою Івана Вахнянина, ул. Камяна ч. 5. При тій нагоді просить ся також о точне надсилане оплати найдальше до 10 кождого місяця.

— Справа стипендийного фонду ім. Н. Вахнянина. Виділ Муз. тов. ім. Лисенка ухвалив дати почин до заснованя стипендиї ім. Н. Вахнянина, б. директора висшого Музичного Інститута, а жертвуючи на сю ціль 100 К, просить рівночасно надсилати датки до кредитового тов—а „Днїстер" на книжочку ч. 5400.

— Конкурс. Отсим розписує ся конкурс на запомогу з фундациї „Неназваного" в квоті 300 К. О запомогу можуть убігати ся челядники ремісники — члени тов. „Зоря" у Львові, котрі наміряють відкрити ся ї власні робітні майстерскі. — До письменного зголошеня, яке належить внести на руки голови тов. „Зоря" п. Василя Нагірного найпізнїйше до дня 18 марта 1908. 12 год. в полудне належить долучити: 1) метрику, 2) сьвідоцтво визволеня і 3) заяву що до висоти власного капіталу, з яким наміряє розпочати веденє робітні.

— Записи на народні цїли. Помершии недавно у Львові надінжинїр державних желїзниць, б. п. Лев Дидиньский, родом з Ясениці сільної в дрогобицкім повіті, дав перед своєю смертию в добрих акцептах векслевих 1000 К в хосен рускої ремісничої бурси у Львові, а 1000 К, щоби вшанувати память своїх в Ясеници сільній померших родичів, в хосен церкви, яка має вимурувати ся в Ясеници сільній. Честь єго памати! Обі сї векслї є зложені в руки радника суду Титка Ревакови ча у Львові (ул. Чарнецкого ч. 26) і інтересовані зволять порозуміти ся з ним що до їх відобраня.

— Дрібні вісти. Іспити на учителів середних шкіл в зимовім реченци здали: Мих. Посацкий (клясична фільольоґія), Ст. Балей (строга фільософія і матем.), Сев. Лещій (математ. і фізика). — При уряді почтовім в Любачові заводить ся з днем 1 марта с. р. тижднево 6 разову службу сїльского листоноса для місцевостий Заперекопи, Гуще, Мокриця і Пашаї. — В ночи з понедїлка на второк вломили ся злодїї до двора в Биличах самбірского повіта і вкрали там 4 футра і значну скількість дамскої і мужескої ґардероби. Шкода виносить звиш 2000 К. — В Будапешті ширить ся в страшний спосіб пошесть тифу. Померло вже кільканайцять осіб. — Дуже небезпечну ватагу циганську, зложену з 9 осіб, котра допустила ся в ріжних сторонах Галичини богато рабунків і крадежі, зловлено сими днями в Глогові. — Селедці повинні би подешевіти, бо сего року зловлено їх таку масу, що в Остендї на торзї в однім дни продано 15 мілїонів селедців за мало що не половину цїни. За 100 кільоґр. селедців замість 7·50 марок (9 К) плачено лиш 4·37 марок, а 5 К 24 сот. — На ул. Гетманьскій згублено золотий дамский годинник без ушка з емальованими на куверті блаватами.

— Скажений пес. На Ялівци за Личаківскою рогачкою появив ся ві второк скажений пес і покусав 3 особи, а то Павлину Булиніяску, Франю Приходу і ще одну женщину незвістного назвиша. Пса зловлено, а покусані особи вислано до заведеня дра Буйвіда до Кракова. Доходженя виказали, що скажений пес належав до розвозителя печива Файбіша Беллера з Ялівця і що покусав більше псів на Ялівци та в Лисиничах, котрі почасти вже зловлено і убито.

— † Помер о. Омелян Пясецкий, вислужений городецкий декан і парох Вишенки великої, помер дня 24 с. м. в 71 році житя а 46 сьвященьства.

— Нова дефравдация. З Теребовлї доносять, що канцелярийний помічник при тамошнім суді Й. Клянер допустившись многих мальверзаций, обманьств і фальшованя векслів, втік і пропав без слїду. Сума здефравдованих гроший виносить звиш 20.000 кор. Жертвою впали переважно міщани і селяни теребовельского повіта а також і радник судовий п. Кунце. За мантієм розписано стежні листи. — Про дефравдацию в Буківску доносять, що засуспендованих судию Ярослава Лепкого і канцелїста Кржеменецкого полишено поки що на вільній стопі. Слїдство в сій справі веде президент окружного суду в Сяноцї, п. Хиліньский.

— Загадочна подія. Дня 23 с. м. около 4 год. над раном машиніст поїзду, їдучого з Нового Загіря до Перемишля, добачив, що побіч засипи снїгової коло шляху єсть перерваний дрот а зі снїгу вистають ноги якогось чоловіка. Задержав отже поїзд а зі снїгу видобуто чоловіка непритомного з покалїченою головою. Приведений до памяти розповів, що їхав попереднім поїздом у ваґонї, в котрім разом з ним сиділо чотирох робітників з Борислава. Они почестували єго горівкою, по котрої випитю він стратив притомність. Що дальше з ним стало ся, того вже не знає. Він мав при собі 54 корон і срібний годинник з ланцушком; коли опритомнів, вже їх не знайшов. — Єсть підозрінє, що розбишаки запаморочивши єго горівкою, обрабували єго і викинули з ваґона. Із слїдів, знайдених в снїгу коло шляху, можна здогадувати ся, що один тих, котрі викидали обрабованого, випав разом з ним з ваґона. Слїди тоті вели аж до найблизшої стациї, де скінчили ся а де виділи якогось чоловіка, що вcїдав до поїзду, їдучого до Перемишля.

— Люди без жолудків. В академії медицини в Парижи мав др. Делянженїєр сими днями вельми інтересний виклад про поступи в хірурґії жолудковій і розповів при тім про три случаї, в котрих удало ся недужих по вирізаню жолудка удержати при житю. Ту небезпечну операцию виконують однак лиш тоді, коли для чоловіка, що занедужав на рака в жолудку, нема вже ніякої ради і він мусїв би умерти. Др. Делянжієр виконав операцию на десяти недужих; підчас коли чотирох з них померло, шість пережило вирізанє жолудка і так, що час пережитя виносив найменше сїм місяців а найбільше півчверта року. Один з недужих, котрому вирізано жолудок перед двома роками, жиє ще доси, чує ся зовсїм здоровим і займає ся своїм звичайним щоденним занятєм. Др. Делянженієр єсть того переконаня, що хоч тепер по таких операциях умирає богато людий, то однак з часом хірурґічна техніка так буде улїпшена а досьвіди в тім напрямі так розширять ся, що вирізуванє жолудка можна буде навіть і тоді виконувати, коли недужому не грозить безпосередна смерть. — Виходить з того, що колись, може вже й в недалекій будучности, будуть люди й без жолудків ходити по сьвіті. Було би се, особливо в часах великої дорожнї, н. пр. як теперішна, дуже відрадно, коби ще лиш можна обходити ся так само і без поживи як без жолудка.

Телеґрами.

Відень 27 лютого. Є. В. Цїсар приймив вчера кн. Данила Чорногорского на авдиенциї, котра тревала 15 мінут.

Відень 27 лютого. Австро-угорскі офіцири ґенерального штабу, полковник Чічеріч і майор ґр. Шептицкий, котрі яко австро-угорскі аташе войскові брали участь в росийско-японьскій війнї, одержали від ґен.-ад'ютанта Куропаткина почетні шаблї.

Відень 27 лютого. „Wiener Zeitung" оголошує розпорядженє міністра справ внутрішних в порозуміню з иншими міністерствами о приписах виконавчих закона о пенсийнім обезпеченю приватних урядників з 16 грудня 1906.

Кельци 27 лютого. Рабунок 20.000 рублїв представляє ся в подрібности як слїдує: Коли на стацию Тумлїн приїхав платник в окруженю кількох вояків, впало нараз кільканайцять людий на дворець, котрі під ваґон з платником кинули три бомби. Одна вибухла з нечуваною силою і розсадила вагон. Напастники забрали гроші і від'їхали паровою машиною в сторону Заґнаньска, де висїли і щезли в лїсї. Згинув один вояк, ранених єсть 3 вояків і 4 люди з персоналу зелїзничого а платникови відорвало обі ноги. Розбишаки знищили на стациї телефони і телеґраф а втїкаючи паровою машиною, переїхали якогось селянина, котрий небавком помер.

Петербург 27 лютого. Палата судова засудила бувшого члена думи Набакова, яко редактора „Вєстніка", орґану кадетів, на 500 рублїв кари за видрукованє резолюциї партий лївиці. Ґазету замкнено на завсїгди.

Урмія 27 лютого. (П. Аґ.). Предсїдатель перскої комісиї для справи управильненя границї предложив вчера турецкій комісиї, щоби всї дотеперішні засїданя уважати за небувші і розпочати на ново переговори. Турки на то не згодили ся, лиш заявили, що зносини межи обома комісиями зірвані.

Льондон 27 лютого. В палатї послів заявив секретар державний Ґрей, що уважав би то за нещастє, коли би парлямент бельґійский пристав на обнятє держави Конґо без права дїйстної контролї.

Льондон 27 лютого. Японьска комісия фінансова в Льондонї доносить до Бюра Райтера, що вісти о переполосї фінансовім в Японії були грубо пересаджені.

Курс львівский.

Дня 26-го лютого 1908.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	568·—	576·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	90 —	100·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	572·—	578·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот 4½%	99·20	99·70
4½% листи застав. Банку краев.	100·30	101·—
4% листи застав. Банку краев. .	94·80	95·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	94·60	95·30
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·10	98·80
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·—	101·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94·80	95·50
Позичка краев. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·—	96·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	98·—	106·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	51·—	55·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	30·50	32·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	66·—	70·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	22·20	24·20
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·32	11·40
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок німецких	117·40	118·10
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).